

Mickey Gjerris' tale ved klimamarchen for et levedygtigt landbrug

Taler

Mickey Gjerris
Bioetiker

Dato

24. november 2024

Sted

Christiansborg Slotsplads, 1218
København K, Danmark

1 Så står vi her igen. Uden for magtens mure og prøver at råbe dem på den anden side op. For så vidt jeg kan bedømme ikke med urimelige krav. Der er hverken tale om et ønske om medvind på cykelstierne eller en garanti for den store gevinst i lotto.

5

10 Det eneste vi – og her tillader jeg mig lige at tale på jeres vegne – ønsker, er at der føres en politik, der tager vare på mennesker og natur fremfor snævre økonomiske interesser, der truer selvsamme mennesker og natur.

15 Så her står vi igen og beder om det rimelige. Vi beder om, at politikerne varetager fællesskabets tarv i stedet for nogle tusinde jordejeres tarv. Vi beder om, at politikerne lytter til forskningen i stedet for landbrugets lobbyorganisationer, der med mere end 1.000 millioner kr. i offentlig støtte om måneden har mere end råd til deres misinformationskampagner.

20 Og vi beder om, at dette land rent faktisk må blive et foregangsland for den grønne transformation af den globale fødevareindustri, som al forskning peger på, skulle være sket for længe siden i stedet for at have som ambition at være de bedste til at smøre grøn maling udover aftaler sorte som olie.

25 Jeg er vred. Og jeg tror, at jeg deler den vrede med mange af jer. Jeg er trist og tror, at jeg deler tristheden med jer. Jeg famler efter håbet og tror, at mange af jer famler som jeg gør. Endnu en gang har vi skullet høre ministre og andet godtfolk står og erklærer sig selv lykkelige, stolte og ramt af gåsehud over en såkaldt historisk aftale, der efter sigende vil vække genlyd over hele verden.

Selvtilfredsheden driver som grøn maling ned ad væggene, hvor pressemøder er blevet holdt. Og det selvom enhver kan læse, se og høre, at den grønne trepartsforhandling ikke endte grønt, men med, at landbruget for Gud ved hvilken gang blev marineret i vores penge og at vi, vores børn, landbrugsdyrene, de vilde dyr og naturen blev efterladt i grøftkanten.

Og jeg ved godt, at aftalen er pyntet med løfter om mere biodiversitet. Men jeg tror ikke et sekund på det. For hver sten er allerede ved at blive vendt, for at de løfter skal få så lidt betydning som muligt. Løfter baseret på frivillige aftaler med det landbrugserhverv, som til perfektion mestrer disciplinen at blæse højt og flot på den slags, er der ingen grund til at tage alvorligt.

At man i 2024 overhovedet kan tillade sig at tage ordet ”grøn” i sin mund i forbindelse med en aftale om fremtidens landbrug, når man ikke har gjort noget som helst for at udfase, endsige formindske den groteske animalske produktion i dette land, er, set fra mit verdensvindue som borger i dette land, ganske enkelt skammeligt.

Et er de enorme omkostninger i form af forurening af vand, jord og luft. Noget andet er konsekvenserne for Danmarks reelle drivhusgasudledninger. Noget tredje er det signal, som Svineriget Danmark sender til resten af verden: ”Keep it up, Guys... for det gør vi”. Men vigtigst er de bogstaveligt talt hundrede og atter hundrede millioner af dyr, som fortsat skal avles, fødes og dø under forhold, som aldrig nogensinde vil kunne være et civiliseret samfund værdigt. Det er skammeligt.

Så her står vi igen. Og lad os være ærlige overfor hinanden. Denne march kommer ikke til at forandre et eneste komma i den aftale, som nu er indgået for at beskytte den nuværende landbrugsstruktur i DK. Men det gør ikke denne march betydningsløs.

For vi er her for at bære vidne til det politiske svigt overfor naturen og nuværende og kommende generationer af dyr og mennesker i dette land. For at bære vidne om, at også i 2024 betragtes naturen af flertallet af politikere i dette land som en uudtømmelig ressource, som landbruget kan skalte og valte med efter forgodtbefindende. Og det er vigtigt. Det er vigtigt at vi viser vores børn og os selv, at der er nogle, der ikke køber de slet skjulte løgne, som hældes ud over

os dag efter dag efter dag.

70

Og vi er her fordi enhver dråbe er med til at skabe et hav. Et hav, der på et tidspunkt enten i bogstavelig forstand vil skylle ind over disse mure, hvis ikke der føres en grundlæggende anderledes politik eller vil skylle ind over det politiske landskab i form af et folkeligt oprør mod en politik, der sætter nogle få tusind jordejeres interesser over alle andres.

75

Jeg er vred. Jeg er trist og jeg famler efter håb. Derfor er jeg her – velvidende, at årsagen til disse følelser ikke forsvinder, fordi jeg er her. Jeg er her, fordi jeg vil fanne ikke finde mig i, at det politiske system assisteret og betalt af snævre landbrugsinteresser udover at forsætte ødelæggelsen af vores fælles livsgrundlag også skal ødelægge mit gode humør.

80

Vi har et liv på denne mageløse klode. En chance for at indgå i dette livets fællesskab som på forunderlig vis er opstået på denne Jord. Jeg takker ydmygt for muligheden og vil gøre mit bedste for at leve ud af kærlighed. Men det er altså ikke nemt, når man skal bevidne medlemmer af ens egen art med åbne øjne begå drab på biosfæren.

85

Så jeg er her for at være sammen med jer. For at mærke, at jeg ikke er alene. For at minde mig selv om, at vreden, tristheden og håbløsheden udspringer af kærlighed til jer. Og med ”jer” mener jeg både jer her og hele det mere-end-menneskelige fællesskab, som jeg er en uløselig del af.

90

Jeg er her for at huske på, at er der kun vrede, tristhed og håbløshed bag min modstand, så brænder jeg hurtigt ud og ender i kynisme og apati. Men er der kærlighed, kærlighed til den klode, som vi er her for at tage vare på, så kan jeg brænde længe. Og sammen med jer kan jeg brænde stærkt. Og så er der håb om, at dette er endnu et skridt, endnu en march, endnu en demonstration i den række som i sidste ende vil føre til, at den sunde fornuft sejrer selv her i Svineriget Danmark.

100

Må jeg bede jer om noget? I den lille pause, der opstår om lidt, inden Malte Tellerup får ordet, vil I så ikke vende jer mod en anden her på pladsen. Gerne en, som I ikke kender. Og så kig lige hinanden i øjnene en stund og prøv at få øje på kærligheden derinde. Jeg ved, at den er der – og vi kan hjælpe hinanden med at få den frem.

105

Og lad mig så slutte med en lille bøn af den amerikanske vandreprædikant Laura
110 Jean Truman, der for mig er et værn mod at lade vrede, tristhed og håbløshed
være fortællingen om mit liv, selvom tingenes tilstand i dette lille land højt mod
Nord ofte trækker i den retning.

Lad ikke min vrede blive til ondskabsfuldhed.
115 *Lad ikke min sorg blive til selvmedlidenhed.*
Lad mit hjerte forblive så blødt, at det stadig kan bryde.
Lad min vrede skabe retfærdighed, ikke grusomhed.
Mind mig om, at alt dette,
hver eneste del af det,
120 *er til for kærlighed.*
Lad mig forblive brændende godhjertet.

Tak for ordet.

125

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

130

Tags

Demonstrationstale, Den Grønne Ungdomsbevægelse

Relateret

Malte Tellerups tale ved klimamarchen for et levedygtigt landbrug
24. november 2024

135

Louise Køsters tale ved klimamarchen for et levedygtigt landbrug
24. november 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mickey-gjerris-tale-ved-klimamarchen-for-et-levedygtigt-landbrug>

140

145